

NAGY IMRE

FÉNY, AMI NEM OKOZ FÁJDALMAT

Tökéletesen értjük!

Arra ébredtem, hogy az összesodort lepedő nyomja az oldalamat.

A párna beesett az éjjeliszekrény és az ágy közé.

A lepedő: a félelem bebűdösíti a lepedőt, hiába nyitva egész éjjel az ablak, nézem a levélbedobó-nyílást, talán megérkezik az orrszarvú, beledöfi szarvát a résbe és végre szétrepíti az ajtót. Védekezésül bemehetnék a fürdőszobába.

Szeretem a hideg vizet. Minden reggel alaposan mossuk le hideg vízzel egész felsőtestünket, a hideg víz élénkíti a vérkeringést!

Viszont fogat mosni csak langyos vízzel szabad!

A langyos víz nem károsítja a fogzománcot. A kéz, illetve arcotörléshez külön törülközőt használjunk!

Reggel bőségesen étkezzünk! A legolcsóbb hust eszem, kenyeret és paradicsomot, napok óta, azért, hogy ez is ugyanezt jelentse, mint a többi. A karórát reggel, az ébresztőórát este húzom fel, az alsónadrágot reggel, a pizsamát este húzom fel, több ízben erőteljesen fogat mosok és vizelek.

Inget vettem föl / a két felső gombot mindig kihagyom /, a szatyorba törülközőt és igazolványt tettem. A buszmegállóig lejt az út, mégis megizzadok, a zoknim csúszik a cipőben.

A buszok tömve, nem állnak meg. Az üvegen át néznek, mintha erőlködnének, hogy ülve maradhassanak - izzadnak. Mintha az izzadás valami figyelmet és munkát követelne, izzadnak.

Izzadás: az életmentő könnyűség, amint náthás szomorúságként pereg a nyakadba, hogy a még dolgozó test elpárologtassa, s a fenti gomolygás és té-s tovaság után lecsapódva folytassa azt, amit az imént sem kezdett el.

Két óra múlva felszálltam egy buszra. Itt lehet élvezkedni egy kb. 13-14 éves lány leírásával: / az anyja mellett /

ERŐS orra van jól kifaragták TÁVOLÁLLÓ szemek VAD és SZÜRKÉSZÖLD mongoloid más világitásban KÉK RÓZSÁSAN NAGY és KIFEJEZÉSTELENÜL NAIV száj de IDEGESEN vár arccsontja fölött PIROS ez s zeliditi haja KELLEMES KÖZÉPHOSSZU és BARNA mellei ÉRETT KÖRTEFORMÁJUAK valószínűleg HATAIMAS RÓZSAMÓD KITERÜIT bimbókkal meghazudtolva minden becslést a többit nem látni mert előtte áll az anyja.

Leszálltam és fagyaltot vettem / mandula-citrom / /zöld-fehér/ /hideg-hideg/ / kesernyés-savanykás /. Elfogyott a strandig: 3 forint.

Diákbelépő igazolvánnyal: 3 forint.

Belépőjegy: a belépőjegy a belépőjegy-szedő széke melletti belépőjegy-kosárba dobandó.

Olyan helyet kerestem a fűvön, ahol kevés a csikk. Levettem az inget, aztán benéztem a nadrágomba, hogy a fürdőgatyám van-e alatta. Leteritettem a törülközőt, napoztam. Napozás: A petuniákat gyorsan elvághatná egy borotva!

Körben elhullanakle és száradnak a földön.

Persze! a polgármesternek nincsenek anyagi gondjai, de az építési vállalkozó a csőd szélén áll. - ezt egy krimiben mondták, aki nem nézi a krimet, abban megmaradnak az ilyen mondatok.

Forróság: nem kemény a forróság: makacs szorítás a membránokon a barna-vörös-fekete mintás gumimatrac: és a reggel kivirágzik a fűből ömlik: napozás: kék körmű, fekete fürdőruhás, keskeny szájú nő napozik egy gyerekképű férfi mellett: K-i irányban, 3 méterre: napozás: dinnyét veszünk, elvisszük a gyereknek meg az asszonynak, sört iszunk és megtöröljük a szánkat, cigarettázunk, elmeséljük, hogy jól megtáncoltatott bennünket egy pécsi bonc-asszisztens, olyan aki a boncolást csinálja az orvossal, és amikor meghallottuk, hogy mi a foglalkozása, ők viszont elhitették a nőekkel, hogy 500-at kapnak az ismerkedési esten, hogy elkezdjék a táncot, meg csinálják a hangulatot, és volt egy csajod, aki Füreden teljesen extázisba esett és azt hitték, hogy külföldi, persze jól is öltözött.

Szavak: a levegőben keringenek ezek a szavak, becsapódnak a tarkó falába, nem lehet kiásni őket, odahorgolódnak:

- Kicsi a világ!

- Csapj a lovak közé! stb. stb.

Ültem és néztem: néhány perc alatt megkeményednek a vizsgált szemek, bőrfelületek és tárgyak: a napszemüvegek, rádiók és körmök beilleszkednek a kimunkált vésetekbe, az éles huzalok kimerevitenek a pikkelyek kezerein, az anyagok sokszorososan lövik vissza a fényt, ami most hirtelen felszakítja a szemeket, ennek a villogó szerkezetnek.

Fölálltam és bementem a vízbe.

Víz: be kell úszni jól, ahol a hajók járnak, sárga trikós elhízott nők bámulnak közélről. El kell felejteni, hogy néhányan könnyübuvár-cuccban azzal szórakoznak, hogy kést döfnek a magányosan úszók hasába. Ki kell nyúlni a vízben, megtanulni a hullámzást, Egy piros matracnak talán sikerül, odaért a látóhatárhoz, most görbül a levegőbe.

Víz: minden, ami nem víz, zavar: leveszem a fürdőnadrágot és elengedem. Átvettem a teljes mozgást, én vagyok a halmazállapotom. Szélesekét húzok és kinyujtom a lábfejemet. Soha nem fáradok el. Selyemruhám körbeölel, ha fúj a szél. Eluszom a legközelebbi vitorlásig. Hűsölök a hajók csatornájában, ahol sokkal hidegebb a víz, mert felkavarják. Próbáltam felnézni a napra: átszakították a felhőket, nem látok, csak fehér repedéseket.

Nem számítottam arra, hogy az ujjaim görcsölnek be először. Nézem a kezemet a víz alatt.

Kéz: a nagyujjam bütykén, kissé balra, piros bibi a hitvallásom. Egy hete részegen megpróbáltam betörni ököllel egy rozsdás autóbusz oldalát. Hazafelé hánytam is. Két nappal később a műuton futottam tornacipőben és fekete tornanadrágban a legközelebbi faluig és vissza.

Vérhólyag: a folytonos álmódás eredményei: vérhólyag nő a lábujjakon, reggel görcsbe ugranak a combok. Nőjj szőröm, legeléssz, egyél reggelit, igyál teát, nőjj szőröm! Védekezz!

Egy szellovas közelébe értem - nő: piros bluzt visel, fekszik a deszkán, a haja is vizes. Lassítok, közelről nézem. Nem fél tőlem, mégis evezni kezd a kezével. Visszafordulva láttam, hogy kötelet dobna neki, de sokáig nem mozdult. A hátamra fordultam, hogy pihentessem az ujjaimat. Az ég, a fehéres-szürke dugattyú, lassan ereszkedett a vizre. A levegő rugalmas fém-idomná forrósodott, ellenállt a légy orrlyukaknak. A két hatalmas test, a víz és az ég oszlopai egymásba dőltek a széleken, a perforált felületek a közép-pont felé tartanak, izzadt rángásokkal huzzák összebb a pántokat a megpattant erekkel fájdalmas levegőlabdán, értelmetlenül, itt, a hasamon. Aztán szétfröccsen a kép, de a levegő nem tud megkönnyebülni. Még itt a hínárban is betonfalak nőnek, évhosszat: langyos matracok, tompa butorok és összeszabdalt szövetek koptatják a hátamat és a fenekemet, a térdemnek reccsennek az ostoba fiókok és táskák, és minden fiókban ugyanaz penészedik, minden táskából ugyanaz szaglik.

Bőrhuzat: nézel egy bőrhuzatot. Kísérlet a megfejtésére: fekete bőrhuzat az ágy szélén, pontosan fekete a szobában, fénylik mert zsiros, légy mázskál rajta, valamint apró mélyedések és varratok: mégis mi ez? : szék, két rézcsavarral, dettó, műanyagkeretes szemüveg, dettó, piszkos papucs, piszok? egy virág, nem is hiszem el, valaha élő volt, élő, átalakult, megtagadott, átejtett, vagy én aprítottam fel, megvakulás + elszenesedés, óra, a számlapja kilazult: kocsonyás tálba merül az egész.

Merülés: a hasamra fordultam és néhány tempót a víz alatt usztam. A hűvös árnyékok befönték hajamat és halántékomat, zöldes iz áramlott a mellkasomon és ágyékomon a combok felé.

Nem fogunk végigmondani semmit: X. kezébe vette a kávéscsészét és hirtelen az az érzése támadt, hogy végetérnek a folyamatok a szájpaplása mögött, bemerevednek egy pillanat állkapocsán; azóta az az érzése támadt, hogy kezébe vette egy pillanat állkapocsán a folyamatokat, a kávécsésze mögött, ahol végetérnek és bemerevednek a szájpaplások.

Valahogy utolért a fürdőnadrágom és valahogy kijutottam a partra. Feküdtem a hűlő földön a szélben. Néhányan még ültek a padokon fürdőköpenyben, cigarettával, feleséggel és gyerekekkel.

Vagy elhízott férjekkel.

Az öltözőben vizsgálatot tartottam a tükör előtt: csak a két fekete lyukat figyeljük a szemek közepén! Egyre világosabb, hogy szó sincs kifejező, talányos, stb. tekintetről, csak valami vadságról, magányról és üres dühről.

Vagy inkább két fekete üregben tükröződik két fekete üreg. És két kiflit vettem a strand mellett. / 1 forint / Két sört ittam egy talponállóban / kb. 18 forint /, kimentem a mólóra / 10 perc /, vissza / 2 perc /, autóbusz / 2 forinttal több, mint ide, izzadság ua./.

Az események ahhoz a ponthoz értek, ahol krémszínű cipóm, kék zoknim, barna nadrágom és fehér ingem fölött vaníliafagyaltot nyalogok, az álomra gondolok, aztán egy fekete hajú fehér bőrű lányra, az izzadságra, majd gyors egymásutánban a jelentéktelenségre, a félelemre, a nemiszervekre, az arcfestékre, porcelán kagylókra, a vízhólyagra a lábamon, kutyaszarra, amibe még léphetek, és eszembe jut egy szög, hirtelen, és felvetem a kérdést, hogy mi is lesz? aztán az emberülés gondolata vetődik fel bennem, mintegy önkéntelenül, akár az ezt követő kék virág gondolata, melyet nem értem, miért neveztem el rézedának, ahogy az sem egészen világos, hogy mit csinálunk, de azt értem, hogy szelénre szüksége van a szervezetnek, hogy változó az anyagcsere gyorsasága, és hogy élni akarok, stb...

Ezek után becsuktam az ajtót /a kezemen baktériumok
vannak/ és lefeküdtem az ágyra. Elnyulva az ágyon
már látni a tér fölött a piros-kék csikos repülőgépet,
beolvad és kiszakad, formátlanul készülődik a házak
árnyékain, higanyos ostorlámpák rávillognak, lassan sik-
lik ki az ablakból a kemény fényeken.
Könnyű szandálban mozogsz a fák mögött.